

[Pia Gjellerup]

én gang noget, der kan betegnes som ondt, og noget, der kan betegnes som godt, eller også sker der overhovedet ikke noget. Hr. Pelle Voigt kan ikke hævde begge synspunkter: på den ene side, at der kommer aktivitet og lejestigninger og besværligheder for lejerne og bedre ejendomme, og på den anden side, at der overhovedet ikke kommer noget ud af det. Man må vælge.

Jeg kan sige, at vi i Socialdemokratiet har haft lejlighed til at overveje situationen meget længere end hr. Pelle Voigt; det skal dog siges til hans undskyldning. Det har ikke været muligt for os gennem et halvt års forhandlinger at overbevise regeringen om, at dette forslag ikke vil føre til noget og altså vil være en spildt mulighed for at iværksætte mere aktivitet og få gennemført forbedringer af boliger og ejendomme.

Vi har prøvet allerede i forbindelse med finanslovsaftalen at få tiltrukket institutionelle investorer. Det viser sig i en af ministerens besvarelser i udvalget, at man først efter, at dette forslag var blevet fremsat i Folketinget, har gjort sig den beskedne ulejlighed at rette henvendelse til de institutionelle investorer for at spørge dem om deres holdning til forslaget. Det er faktisk en meget underlødige fremgangsmåde af en regering, som har aftalt med en stor del af Folketinget allerede i december måned, at man skulle arbejde med forslag til at inddrage de institutionelle investorer i højere grad. Det har man altså ikke gjort, man har arbejdet med boligministerens – som hr. Pelle Voigt kaldte det – fikse idé.

Engang imellem, når man har dystet længe og en minister og en regering bliver ved med at have en fikse idé og ikke gør noget, der er tjenligt til at gøre ideen til noget bedre, så mener vi, det er rigtigt at få afprøvet i virkeligheden, ude i den virkelige verden, hvad der er rigtigt: om det er den dér med masser af aktivitet, som boligministeren reklamerer med, eller det er, at der stort set intet sker. Vi har ikke noget imod at få ret også i virkeligheden. Når vi ikke har kunnet overbevise boligministeren bag dørene eller i Folketinget, så er det en mulighed, at boligministeren måske bliver overbevist af virkeligheden. Når jeg siger måske, så går det på boligministeren; jeg tror, vi andre bliver overbevist af virkeligheden, når det viser sig, at det er forbløffende lidt, der sker.

I Socialdemokratiet har vi drøftet, hvad vi i øvrigt kunne gøre, for når vi nu står her med et forslag, som er udtryk for spildte muligheder, er det da værd at samle de muligheder op på anden vis. Vi agter faktisk ikke at undlade at leve op til det, der har været hensigten både med aftalen om finansloven og med denne aftale, nemlig at søge at inddrage de institutionelle investorer i en eller anden form for konstruktivt samarbejde om øget boligforbedring. Det er altså beskæmmende nok endnu en gang oppositionen, der skal tage initiativet. Regeringen agter kun at leve op til sine egne fikse ideer. Denne gang prøver vi ikke at hindre regeringen, nu prøver vi at få regeringen til at føre det ud i livet i håb om, at regeringen også bliver overbevist om, at det er en fikse idé.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Det glæder mig at høre Socialdemokratiets ordfører støtte boligministeren, som rebet støtter den hængte, selv om man er nødt til at argumentere på den noget besynderlige måde, at for at demonstrere hulheden og det fejlagtige i regeringens boligpolitik så er det, man skal gøre, at slutte sig til den og se at få den gennemført. Det er i og for sig et strategisk perspektiv, som er skræmmende, vil jeg sige, og hvis det blev generel socialdemokratisk politik, så tror jeg, at vi ville gå onde tider i møde. Det tror jeg imidlertid heller ikke det bliver.

Når jeg siger, at dette her fører noget ondt med sig, også selv om der kommer ingen eller meget, meget få projekter ud af det, så skyldes det, at der jo er tale om endnu et angreb på væsentlige elementer i lejelovgivningen, elementer, som f.eks. er fastlagt i Lavindkomstkommissionens meget væsentlige beretning om, hvordan man kan fastholde et huslejeniveau og rimelige levevilkår for dem, der er dårligst stillet her i landet. Det, der er tale om her, er, at man åbner endnu en sluse for angrebene på reguleringen og på begrebet »det lejedes værdi«.

Derudover kommer der naturligvis en række forsøg på at gennemføre disse umulige projekter, hvor man kan forestille sig mange ubehageligheder. Man kan forestille sig såkaldt dårlige husejere, der med bestikkelse eller trusler prøver at skaffe sig tilslutning fra ¾ af lejerne i et byggeri for at gennemføre disse umulige